

[Strona Główna](#) > ... > [Wszczęcie Postępowania Sądowego](#) > [Europejski Atlas Sądowy W Sprawach Cywilnych](#) [Doręczanie Dokumentów \(wersja Przekształcona\)](#) > [Germany](#)

# Doręczanie dokumentów (wersja przekształcona)

Niemcy



Niemcy

## WYSZUKIWANIE WŁAŚCIWYCH SĄDÓW I URZĘDÓW

Za pomocą tej wyszukiwarki można wyszukiwać sądy i urzędy posiadające kompetencje w odniesieniu do konkretnych europejskich instrumentów prawnych. Należy pamiętać o tym, że choć dokładamy wszelkich starań, aby wyniki były jak najdokładniejsze, mogą istnieć wyjątki, w przypadku których kompetencje nie zostały określone.

### Art. 3 ust. 1 – Jednostki przekazujące

Jednostką przekazującą dokumenty sądowe jest sąd doręczający dany dokument (§ 1069 ust. 1 pkt 1 kodeksu postępowania cywilnego – ZPO).

Jednostką przekazującą dokumenty pozasądowe jest sąd rejonowy (*Amtsgericht*), na którego obszarze właściwości osoba, której dany dokument dotyczy, ma miejsce zamieszkania lub miejsce zwykłego pobytu. W przypadku aktów notarialnych jednostką przekazującą jest również sąd rejonowy, na którego obszarze właściwości notariusz sporządzający dany akt notarialny prowadzi swoją kancelarię. W przypadku osób prawnych miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu zastępuje siedziba statutowa. Rządy krajów związkowych mogą w drodze rozporządzenia powierzyć jednemu sądowi rejonowemu wykonywanie zadań jednostki przekazującej dla obszarów właściwości kilku sądów rejonowych (§ 1069 ust. 1 pkt 2 ZPO).

### Art. 3 ust. 2 – Jednostki przyjmujące

Właściwą jednostką przyjmującą zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/1784 jest sąd rejonowy, w którego okręgu ma zostać doręczony dokument. Rządy krajów związkowych mogą w drodze rozporządzenia powierzyć jednemu sądowi rejonowemu wykonywanie zadań jednostki przyjmującej dla obszarów właściwości kilku sądów rejonowych.

### Art. 3 ust. 4 lit. c) – Środki odbioru dokumentów

Zgodnie z art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2020/1784 można odbierać dokumenty przesłane: pocztą, prywatną usługą kurierską lub faksem.

Inne zawiadomienia można odbierać również telefonicznie lub pocztą elektroniczną.

Art. 3 ust. 4 lit. d) – Języki, w których można wypełniać formularz standardowy zawarty w

## załączniku I

Formularze zawarte w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2020/1784 można wypełniać w językach niemieckim lub angielskim (§ 1070 ZPO).

### Art. 4 – Organ centralny

Zadania organu centralnego są realizowane przede wszystkim na szczeblu krajów związkowych.

Każdy kraj związkowy ma własny organ centralny, który wyznacza rząd danego kraju związkowego (§ 1069 ust. 3 ZPO). W większości przypadków organem centralnym kraju związkowego jest organ sądowy tego kraju związkowego, wyższy sąd krajowy lub sąd rejonowy.

Oprócz 16 organów centralnych na szczeblu krajów związkowych funkcjonuje tylko jeden organ centralny na szczeblu federalnym – Federalny Urząd Sprawiedliwości (Bundesamt für Justiz). Federalny organ centralny zapewnia wsparcie właściwym organom w krajach związkowych (§ 1069 ust. 4 ZPO) i przyjmuje wnioski o doręczenie w związku z powództwami wytoczonymi przeciwko Republice Federalnej Niemiec.

### Art. 7 – Pomoc w ustalaniu adresu

Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. c) Niemcy udostępniają istotne informacje na temat ustalania adresów na portalu „e-Sprawiedliwość”. W związku z tym zgodnie z § 44 ustawy federalnej o ewidencji ludności (Bundesmeldegesetz, BMG) zagraniczne organy publiczne i zagraniczne osoby fizyczne są uprawnione do uzyskania od niemieckich organów ds. ewidencji ludności zwykłego wyciągu z ewidencji (*einfache Melderegisterauskunft*) dotyczącego konkretnej osoby bez podawania przyczyn, dla których chcą uzyskać takie informacje.

Zwykły wyciąg z ewidencji obejmuje:

- nazwisko;
- imiona ze wskazaniem zwykle używanego imienia,
- stopień naukowy doktora,
- aktualny adres oraz
- w przypadku gdy dana osoba nie żyje – stosowne oświadczenie.

Wniosek należy skierować do właściwego organu ds. ewidencji. Co do zasady będzie to lokalny urząd spraw obywatelskich (*Bürgeramt*) w gminie lub mieście, w których uznaje się, że dana osoba zamieszkuje. Coraz więcej gmin oferuje możliwość uzyskania informacji drogą elektroniczną za pośrednictwem internetu.

Wyciąg taki podlega opłacie. Wysokość opłaty różni się w poszczególnych krajach związkowych.

Wyciąg z ewidencji wydaje się wyłącznie wówczas, gdy osobę, o której dane się zwrócono, można dokładnie zidentyfikować na podstawie danych przedstawionych przez organ występujący z wnioskiem. Dotyczy to również sytuacji, w której – co jest teoretycznie możliwe – wniosek o dostęp do danych dotyczy dużej liczby osób. Przekazanie „listy wyników” nie jest zatem możliwe. Ponadto osoba lub podmiot, które ubiegają się o informacje, muszą oświadczyć, że nie wykorzystają uzyskanych danych w celach marketingowych ani w celu handlu adresami.

Wyciągu z ewidencji nie można wydać, jeżeli w odniesieniu do danej osoby wprowadzono adnotację o zakazie ujawniania danych zgodnie z § 51 federalnej ustawy o ewidencji ludności lub o warunkowym obowiązku zachowania poufności zgodnie z § 52 tej ustawy oraz jeżeli nie można wykluczyć naruszenia chronionych prawem interesów.

Jeżeli chodzi o czynności, które w całości lub częściowo wchodzą w zakres stosowania prawa Unii, dane wykraczające poza ten zakres można przekazywać zgodnie z § 35 federalnej ustawy o ewidencji ludności organom publicznym w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej, organom publicznym w innych umawiających się państwach Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, instytucjom i organom Unii Europejskiej lub instytucjom i organom Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej w zakresie niezbędnym do wypełniania obowiązków przez organ ubiegający się o dane.

Jeżeli chodzi o wymóg zawarty w art. 7 ust. 2 lit. c), niemieckie jednostki przyjmujące zapewniają pomoc w następujący sposób:

jeżeli adresat nie zamieszkuje pod adresem wskazanym we wniosku o doręczenie, niemiecka jednostka przyjmująca podejmuje co do zasady próbę ustalenia jego aktualnego adresu. Dotyczy to nie tylko przypadków, w których adresat przeprowadził się, ale również sytuacji, w których jego adres podany we wniosku o doręczenie jest niekompletny lub nieprawidłowy. Jednostka przyjmująca świadczy jednak tę usługę dobrowolnie i nie jest zobowiązana do podjęcia takiego działania.

#### Art. 8 – Przekazywanie dokumentów

Formularz A w załączniku I (wniosek) można wypełnić w języku niemieckim lub angielskim (§ 1070 ZPO).

#### Art. 12 – Odmowa przyjęcia dokumentu

Brak.

#### Art. 13 – Data doręczenia

W odniesieniu do wnioskodawcy, o którym mowa w art. 12 ust. 5 zdanie trzecie i w art. 13 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/1784, zgodnie z prawem niemieckim dokładna data doręczenia rzadko ma znaczenie przy obliczaniu terminu, ponieważ z reguły wystarczające jest otrzymanie dokumentu przez sąd w terminie, jeżeli doręczenie dokumentu nastąpiło niezwłocznie (§ 167 ZPO). Jeżeli w danym przypadku istotna jest dokładna data doręczenia, stosuje się § 222 ZPO w związku z §§ 187 i nast. niemieckiego kodeksu cywilnego.

#### Art. 14 – Poświadczenie doręczenia i kopia doręzonego dokumentu

Formularz K w załączniku I (poświadczenia doręczenia dokumentów) można wypełnić w języku niemieckim lub angielskim.

#### Art. 15 – Koszty doręczenia

Koszty, o których mowa w art. 15 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/1784, związane z doręczaniem dokumentów przez komornika sądowego (*Gerichtsvollzieher*) zależą od okoliczności danej sprawy. Zasadniczo opłata może wynosić do 37,25 euro, przy czym kwotę tę powiększa się o wydatki związane ze sporządzeniem odpisów lub opłatą za poświadczenie odpisów. Dokładne opłaty należne w poszczególnych sprawach określono w ustawie o komornikach sądowych (*Gerichtsvollzieherkostengesetz, GvKostG*), w szczególności w zawartym w niej wykazie opłat.

#### Art. 17 – Doręczanie dokumentów przez przedstawicieli dyplomatycznych lub urzędników konsularnych

Na terytorium Republiki Federalnej Niemiec nie dopuszcza się doręczania dokumentów sądowych przez przedstawicieli dyplomatycznych lub urzędników konsularnych przewidzianego w art. 17 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2020/1784, chyba że dokumenty mają zostać doręczone obywatelowi państwa, z którego dokumenty pochodzą (§ 1067 ust. 2 ZPO).

#### Art. 19 – Doręczanie drogą elektroniczną

Prawo niemieckie co do zasady nie dopuszcza możliwości doręczenia dokumentów sądowych zwykłą pocztą elektroniczną. Zgodnie z art. 19 ust. 1 lit. b) Niemcy zezwalają jednak na doręczenie w taki sposób dokumentu z innego państwa członkowskiego adresatowi w Niemczech, o ile spełnione są następujące, określone zgodnie z art. 19 ust. 2, warunki:

- adresat jest w stanie upewnić się, że doręczany dokument elektroniczny jest nienaruszony i autentyczny;
- ustalono tożsamość adresata i fakt wyrażenia przez niego zgody na elektroniczne doręczanie dokumentów w kontekście danego postępowania oraz można upewnić się, że potwierdzenie odbioru jest nienaruszone i autentyczne.

#### Art. 20 – Doręczanie bezpośrednie

Zgodnie z art. 20 rozporządzenia dokumenty sądowe można doręczać bezpośrednio na terytorium Republiki Federalnej Niemiec, pod warunkiem że możliwość doręczenia bezpośredniego wyraźnie przewidziano w niemieckim prawie cywilnym procesowym.

Dokumenty sądowe mogą obejmować na przykład wyroki, ale nie pozwы. Doręczenie pozwów reguluje art. 21 rozporządzenia. Doręczenia bezpośredniego dokonuje komornik sądowy (§ 191 ZPO) na wniosek stron (§ 192 ZPO).

Dopuszczalne jest na przykład doręczenie przez komornika wyroku w celu wykonania na drodze egzekucji zgodnie z § 750 ust. 1 ZPO, doręczenie innych tytułów wykonawczych wymienionych w § 794 ZPO, jak również doręczenie nakazów zajęcia zgodnie z § 922 ust. 2 ZPO lub zarządzeń tymczasowych zgodnie z § 936 i 922 ZPO.

## Art. 22 – Niewdanie się w spór przez pozwanego

Niemieckie sądy mogą wydawać wyroki na warunkach określonych w art. 22 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/1784 w przypadku doręczenia dokumentu wszczynającego postępowanie lub dokumentu równorzędnego w drodze obwieszczenia w Republice Federalnej Niemiec zgodnie z § 185 ZPO.

O zniesienie skutków upływu terminu w rozumieniu art. 22 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2020/1784 nie można się ubiegać po ponad roku od upływu niedotrzymanego terminu (§ 234 ust. 3 ZPO).

## Art. 29 – Stosunek do umów lub porozumień między państwami członkowskimi

Republika Federalna Niemiec i Republika Austrii nadal stosują umowę zawartą przez rządy tych państw w dniu 6 czerwca 1959 r. o dalszym uproszczeniu obrotu prawnego zgodnie z konwencją haską z dnia 1 marca 1954 r. (opublikowaną w austriackim federalnym dzienniku urzędowym, BGBl, nr 27/1960 i w niemieckim federalnym dzienniku urzędowym, BGBl, 1959 II, s. 1523).

## Art. 33 ust. 2 – Powiadomienie o możliwości wcześniejszego korzystania ze zdecentralizowanego systemu informatycznego

Nie dotyczy.

■ Ostatnia aktualizacja: 02/08/2024

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.